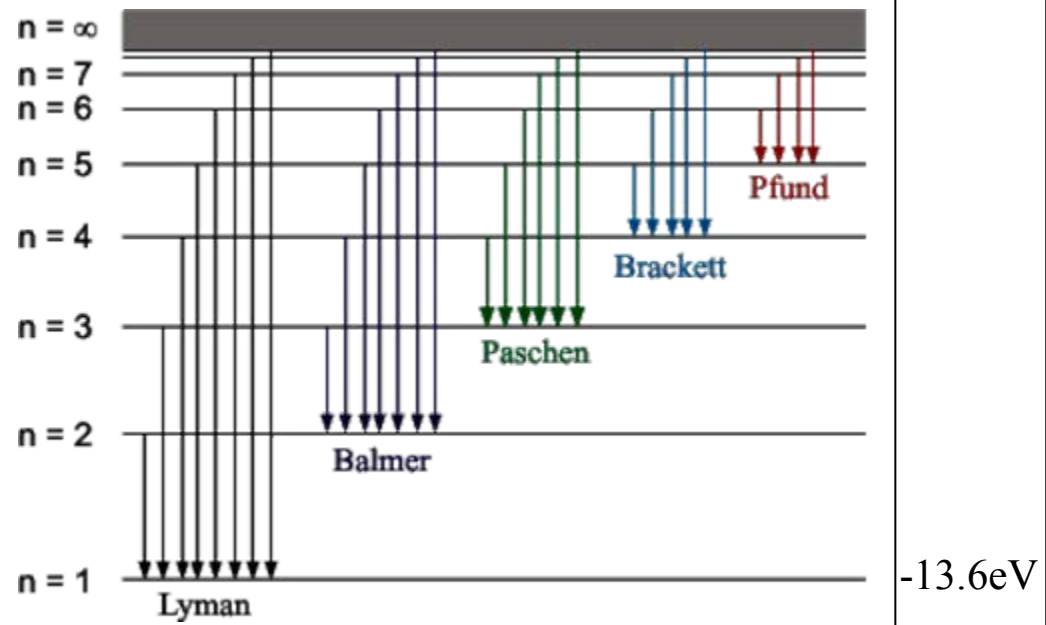

Atom wodoru

Seria Lymana

$$\frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{1^2} - \frac{1}{n^2} \right)$$

$n = 2, 3, \dots$

od 91 nm to 122 nm

Seria Paschena

$$\frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{3^2} - \frac{1}{n^2} \right)$$

$n = 4, 5, \dots$

Seria Bracketta

$$\frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{4^2} - \frac{1}{n^2} \right)$$

$n = 5, 6, \dots$

Ogólnie:

$$\frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{n_2^2} - \frac{1}{n_1^2} \right)$$

$n_2 = 1, 2, 3; n_1 = (n_2 + 1), (n_2 + 2), \dots$

Atom wodoru

$$\left(-\frac{\hbar^2}{2\mu}\nabla^2 - \frac{Ze^2}{r}\right)\psi(\mathbf{r}) = E\psi(\mathbf{r}).$$

We współrzędnych sferycznych:

$$-\frac{\hbar^2}{2\mu}\left[\frac{1}{r^2}\frac{\partial}{\partial r}\left(r^2\frac{\partial\psi}{\partial r}\right) + \frac{1}{r^2\sin\theta}\frac{\partial}{\partial\theta}\left(\sin\theta\frac{\partial\psi}{\partial\theta}\right) + \frac{1}{r^2\sin^2\theta}\frac{\partial^2\psi}{\partial\phi^2}\right] - \frac{Ze^2}{r}\psi = E\psi.$$

metoda rozdzielania zmiennych (ze względu na symetrię problemu):

$$\psi(r, \theta, \phi) = R(r)\Theta(\theta)\Phi(\phi).$$

$$\left[-\left(r^2\frac{R''}{R} + 2r\frac{R'}{R}\right) - \frac{2\mu}{\hbar^2}(Ze^2r + Er^2)\right] - \left(\frac{\Theta''}{\Theta} + \frac{\cos\theta}{\sin\theta}\frac{\Theta'}{\Theta} + \frac{1}{\sin^2\theta}\frac{\Phi''}{\Phi}\right) = 0.$$

Część zależną od r oraz część zależną od kątów przyrównujemy do stałej.

$$\frac{\Theta''}{\Theta} + \frac{\cos\theta}{\sin\theta}\frac{\Theta'}{\Theta} + \frac{1}{\sin^2\theta}\frac{\Phi''}{\Phi} = -l(l+1)$$

$l = 0, 1, 2, 3, \dots$

$-l, -l+1, -l+2, \dots, m < \dots, l-2, l-1, l$

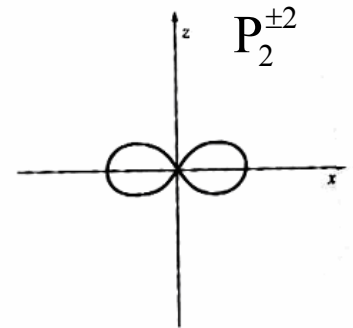
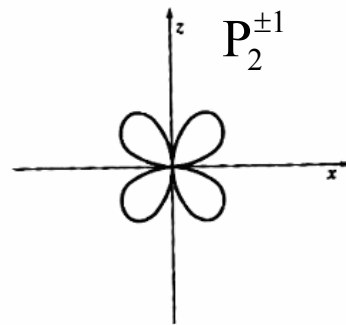
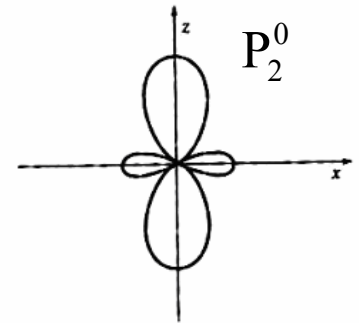
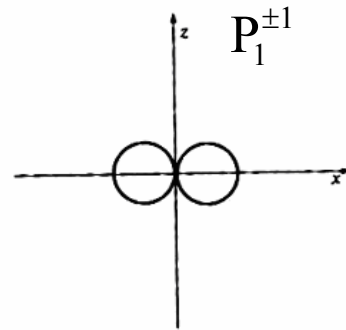
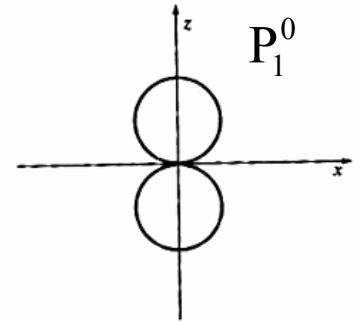
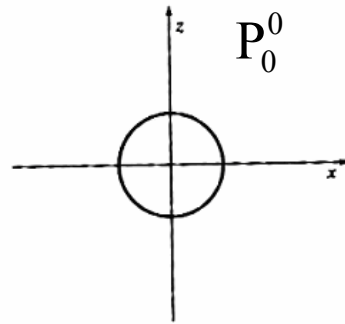
Zakładając $Y = \Theta(\theta)\Phi(\phi)$

dostajemy jako rozwiązanie części kątowej tzw. harmoniki sferyczne $Y_m^l(\theta, \varphi)$.

orbital	Harmonika sferyczna
s	$Y_0^0(\theta, \varphi) = \frac{1}{2\sqrt{\pi}}$
p_0	$Y_0^1(\theta, \varphi) = \sqrt{\frac{3}{4\pi}} \cdot \cos \theta$
p_1	$Y_1^1(\theta, \varphi) = -\sqrt{\frac{3}{8\pi}} \cdot \sin \theta \cdot e^{i\varphi}$
p_{-1}	$Y_{-1}^1(\theta, \varphi) = \sqrt{\frac{3}{8\pi}} \cdot \sin \theta \cdot e^{-i\varphi}$
d_0	$Y_0^2(\theta, \varphi) = \sqrt{\frac{5}{4\pi}} \left(\frac{3}{2} \cos^2 \theta - \frac{1}{2} \right)$
d_1	$Y_1^2(\theta, \varphi) = -\frac{1}{2} \sqrt{\frac{15}{2\pi}} \sin \theta \cdot \cos \theta \cdot e^{i\varphi}$
d_{-1}	$Y_{-1}^2(\theta, \varphi) = \frac{1}{2} \sqrt{\frac{15}{2\pi}} \sin \theta \cdot \cos \theta \cdot e^{-i\varphi}$
d_2	$Y_2^2(\theta, \varphi) = \frac{1}{4} \sqrt{\frac{15}{2\pi}} \sin^2 \theta \cdot \cos \theta \cdot e^{2i\varphi}$
d_{-2}	$Y_{-2}^2(\theta, \varphi) = \frac{1}{4} \sqrt{\frac{15}{2\pi}} \sin^2 \theta \cdot \cos \theta \cdot e^{-2i\varphi}$

$$Y = \Theta(\theta)\Phi(\phi)$$

$$\Theta(\theta) = (-1)^m \sqrt{\frac{2l+1}{2\pi} \frac{(l-m)!}{(l+m)!}} P_l^m(\cos\theta).$$

Aby rozwiązać część radialną wracamy do równania:

$$\left[- \left(r^2 \frac{R''}{R} + 2r \frac{R'}{R} \right) - \frac{2\mu}{\hbar^2} (Ze^2 r + Er^2) \right] + l(l+1) = 0.$$

Mnożąc przez R/r^2 dostajemy:

$$\left[-\frac{2}{r} \frac{d}{dr} - \frac{d^2}{dr^2} + \frac{l(l+1)}{r^2} \right] R - \frac{2\mu}{\hbar^2} \left(\frac{Ze^2}{r} + E \right) R = 0$$

$$\left(\frac{2}{r} \frac{d}{dr} + \frac{d^2}{dr^2} \right) R + \frac{2\mu}{\hbar^2} \left[\frac{Ze^2}{r} + E - \frac{l(l+1)\hbar^2}{2\mu r^2} \right] R = 0.$$

Dla stanów związanych o $E < 0$ wprowadzamy nową zmienną ρ :

$$r = \sqrt{\frac{\hbar^2}{8\mu|E|}} \rho, \text{ zaś } dr = \sqrt{\frac{\hbar^2}{8\mu|E|}} d\rho.$$

$$\frac{8\mu|E|}{\hbar^2} \left(\frac{2}{\rho} \frac{d}{d\rho} + \frac{d^2}{d\rho^2} \right) R + \frac{2\mu}{\hbar^2} \left[Ze^2 \sqrt{\frac{8\mu|E|}{\hbar^2}} \frac{1}{\rho} - |E| - \frac{l(l+1)\hbar^2}{2\mu} \frac{8\mu|E|}{\hbar^2} \frac{1}{\rho^2} \right] R = 0.$$

Teraz mnożąc przez $\hbar^2/(8\mu|E|)$ dostajemy:

$$\frac{2}{\rho} \frac{dR}{d\rho} + \frac{d^2 R}{d\rho^2} - \frac{l(l+1)}{\rho^2} R + \left(\frac{2\mu}{\hbar^2} Z e^2 \sqrt{\frac{\hbar^2}{8\mu|E|}} \frac{1}{\rho} - \frac{1}{4} \right) R = 0$$

$$\frac{2}{\rho} \frac{dR}{d\rho} + \frac{d^2 R}{d\rho^2} - \frac{l(l+1)}{\rho^2} R + \left(\frac{Z e^2}{\hbar} \sqrt{\frac{\mu}{2|E|}} \frac{1}{\rho} - \frac{1}{4} \right) R = 0.$$

Wprowadzając stałą $k \equiv \frac{Z e^2}{\hbar} \sqrt{\frac{\mu}{2|E|}}$, mamy:

$$\frac{2}{\rho} \frac{dR}{d\rho} + \frac{d^2 R}{d\rho^2} - \frac{l(l+1)}{\rho^2} R + \left(\frac{k}{\rho} - \frac{1}{4} \right) R = 0.$$

Dla dużych ρ równanie to przybiera formę:

$$\frac{d^2 R}{d\rho^2} - \frac{1}{4} R = 0, \quad \text{z rozwiązaniami postaci } R(\rho) = C e^{-\rho/2}.$$

Rozwiązań szukamy mnożąc przez funkcję, która przedstawia zachowanie bliżej $r = 0$:

$$R(\rho) = C e^{-\rho/2} H(\rho).$$

$$k = n_r + l + 1$$

$$\frac{2}{\rho} \left(-\frac{1}{2} e^{-\rho/2} H + e^{-\rho/2} H' \right) + \frac{d}{d\rho} \left(-\frac{1}{2} e^{-\rho/2} H + e^{-\rho/2} H' \right) + \left[-\frac{l(l+1)}{\rho^2} + \left(\frac{k}{\rho} - \frac{1}{4} \right) \right] H e^{-\beta/2} = 0$$

Na funkcję H dostajemy w efekcie równanie:

$$\frac{d^2 H}{d\rho^2} - \left(1 - \frac{2}{\rho} \right) \frac{dH}{d\rho} + \left[\frac{k-1}{\rho} - \frac{l(l+1)}{\rho^2} \right] H = 0.$$

Teraz z kolei zastępujemy funkcję H: $H(\rho) = \rho^l G(\rho)$ i dostajemy równanie na funkcję G:

$$\rho \frac{d^2 G}{d\rho^2} + [(2l+2) - \rho] \frac{dG}{d\rho} + (k-l-1)G = 0$$

Jest to równanie różniczkowe Laguerre'a. Aby rozwiązania były zbieżne musi zachodzić:

$$n = n_r + l + 1,$$

gdzie n – główna liczba kwantowa, zaś n_r jest dowolną liczbą całkowitą.

Z równania na funkcję R dostajemy:

$$E_n = -\frac{Z^2 e^4 \mu}{2\hbar^2} \frac{1}{n^2}.$$

Ponieważ zarówno n , jak i l muszą być liczbami całkowitymi nieujemnymi, więc:

$$l = 0, 1, 2, 3, \dots, n-1$$

Rozwiązaniem na część przestrzenną są wielomiany Laguerre'a

$$R_{nl}(\rho) = C e^{-\rho/2} H(\rho) = C e^{-\rho/2} \rho^l G_{n-l-1}^{2l+1}(\rho).$$

$$R_{nl}(r) = \sqrt{\frac{(n-l-1)!}{2n(n+l)!}} \left(\frac{2Z}{na_0}\right)^{3/2} e^{-\rho/2} \rho^l G_{n-l-1}^{2l+1}(\rho).$$

Zapisując R w postaci $R_{nl}(r) = S_{nl}(r) \left(\frac{Z}{a_0}\right)^{3/2} e^{-\rho/2}$.

$$S_{1,0} = 2$$

$$S_{2,0} = \frac{2-\rho}{2\sqrt{2}}$$

$$S_{2,1} = \frac{\rho}{2\sqrt{6}}$$

$$S_{3,0} = \frac{\rho^2 - 6\rho + 6}{9\sqrt{3}}$$

$$S_{3,1} = \frac{\rho(4-\rho)}{9\sqrt{6}}$$

$$S_{3,2} = \frac{\rho^2}{9\sqrt{3}}$$

$$S_{4,0} = \frac{24 - 36\rho + 12\rho^2 - \rho^3}{96}$$

$$S_{4,1} = \frac{\rho(20 - 10\rho + \rho^2)}{32\sqrt{15}}$$

$$S_{4,2} = \frac{\rho^2(6-\rho)}{96\sqrt{5}}$$

$$S_{4,3} = \frac{\rho^3}{96\sqrt{35}}$$

gdzie $\rho = \sqrt{\frac{8\mu \mu e^4 Z^2}{\hbar^2 2\hbar^2 n^2}} r = \frac{2\mu e^2 Z r}{\hbar^2 n} = \frac{2Zr}{a_0 n}$.

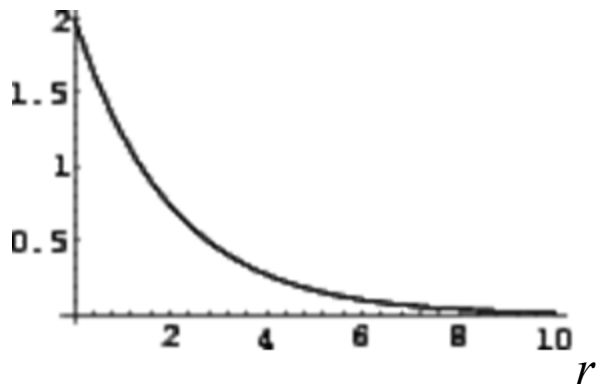
Radialne funkcje falowe dla atomu wodoru:

Stan	$R_{nl}(r) \cdot \sqrt{a_0^3}$
1s	$2 \exp(-r/a_0)$
2s	$\frac{1}{\sqrt{2}} \left(1 - \frac{1}{2} r/a_0\right) \exp(-\frac{1}{2} r/a_0)$
2p	$\frac{1}{2\sqrt{6}} r/a_0 \exp(-\frac{1}{2} r/a_0)$
3s	$\frac{2}{3\sqrt{3}} \left(1 - \frac{2}{3} r/a_0 + \frac{2}{27} (r/a_0)^2\right) \exp(-\frac{1}{3} r/a_0)$
3p	$\frac{8}{27\sqrt{6}} r/a_0 \left(1 - \frac{1}{6} r/a_0\right) \exp(-\frac{1}{3} r/a_0)$
3d	$\frac{4}{81\sqrt{30}} (r/a_0)^2 \exp(-\frac{1}{3} r/a_0)$

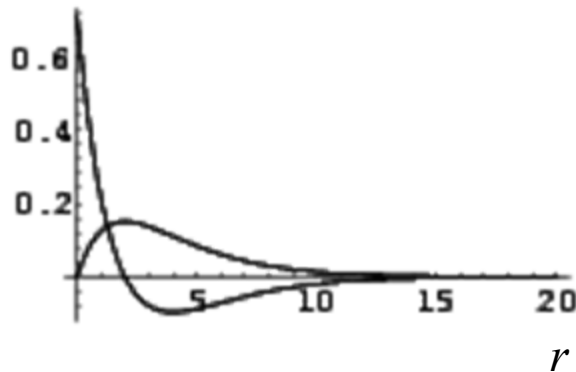
gdzie $a_0 = \frac{\hbar^2}{\mu e^2}$ oznacza promień Bohra, $a_0 = 0,529 \text{ \AA}$

n	$l \leq n-1$	$ m \leq l$	oznaczenie	degeneracja stanu
1	0	0	1s	1
2	0 1	0 -1, 0, 1	2s 2p	1 3
3	0 1 2	0 -1, 0, 1 -2, -1, 0, 1, 2	3s 3p 3d	1 3 5

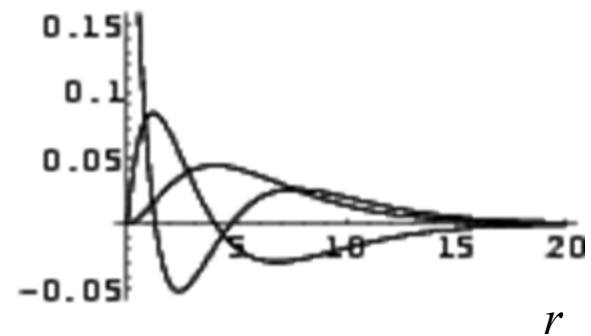
Funkcje $R_{nl}(r)$ – ilość przecięć z osią r wynosi $n-l-1$

$n = 1$
 $l = 0$

$n = 2$
 $l = 0, 1$

$n = 3$
 $l = 0, 1, 2$

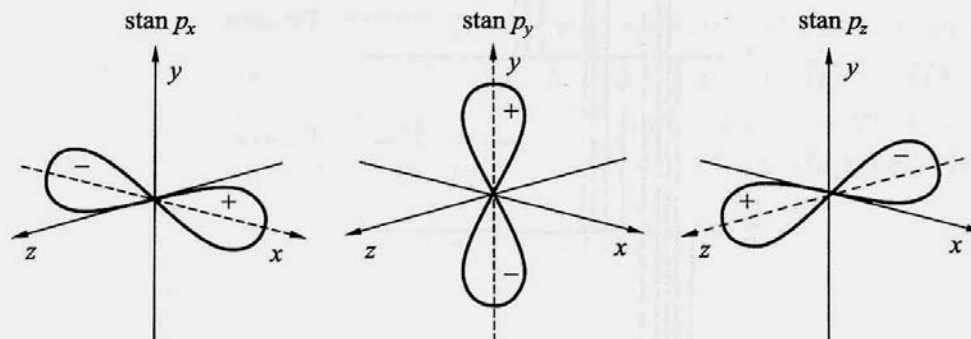
Z kombinacji liniowych zespolonych funkcji własnych można zbudować funkcje rzeczywiste. Poniżej jest to wykonane dla funkcji p_{-1} , p_0 i p_1 – z nich zbudowane są funkcje p_x , p_y i p_z .

$$\left\{ \begin{aligned} 2p_{-1} &= \frac{1}{8\sqrt{\pi a^3}} \frac{r}{a} e^{-r/2a} \sin \theta e^{-i\varphi}, \\ 2p_0 &= \frac{1}{4\sqrt{2\pi a^3}} \frac{r}{a} e^{-r/2a} \cos \theta, \\ 2p_{+1} &= \frac{1}{8\sqrt{\pi a^3}} \frac{r}{a} e^{-r/2a} \sin \theta e^{+i\varphi}. \end{aligned} \right.$$

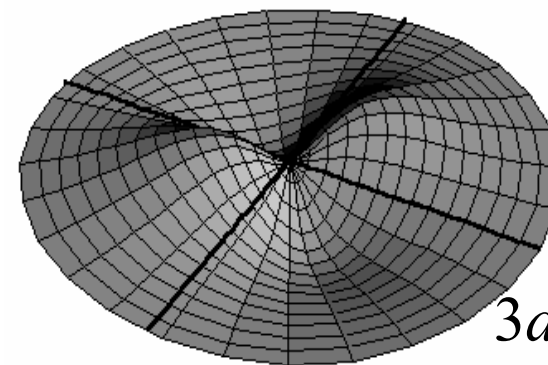
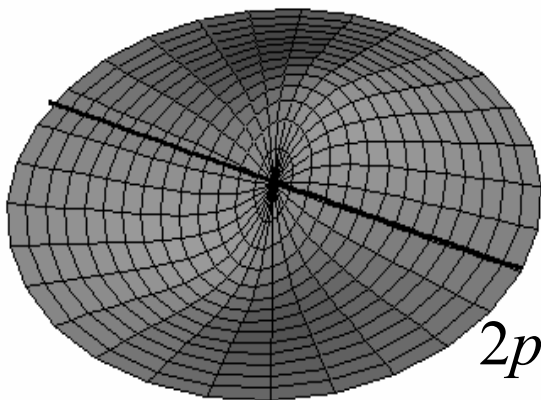
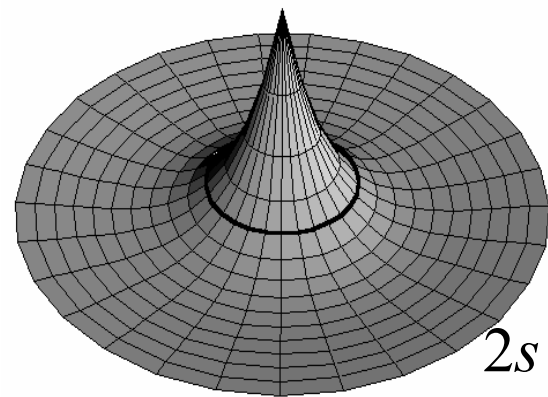
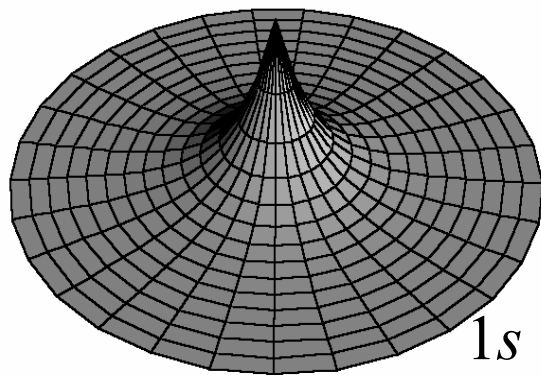
Funkcje rzeczywiste:

$$\left\{ \begin{aligned} 2p_x &= \frac{1}{4\sqrt{2\pi a^3}} \frac{x}{a} e^{-r/2a}, & 2p_x &= \frac{1}{\sqrt{2}} (2p_{+1} + 2p_{-1}), \\ 2p_z &= \frac{1}{4\sqrt{2\pi a^3}} \frac{z}{a} e^{-r/2a}, & 2p_z &= 2p_0, \\ 2p_y &= \frac{1}{4\sqrt{2\pi a^3}} \frac{y}{a} e^{-r/2a}, & 2p_y &= \frac{1}{i\sqrt{2}} (2p_{+1} - 2p_{-1}). \end{aligned} \right.$$

Rozkład przestrzenny rzeczywistych funkcji typu p jest przedstawiony na rys. 1.16 (zanikanie z odległością określone przez część radialną zostało zaniedbane).

Rys. 1.16

$$E_n = -\frac{Z^2 e^4 \mu}{2\hbar^2} \frac{1}{n^2}$$

$$l = 0, 1, 2, 3, \dots, n-1$$

$$-l, -l+1, -l+2, \dots, -1, 0, 1, \dots, l$$

$$E_1 = -13,6 \text{ eV}$$

Emisja (lub absorpcja) promieniowania elektromagnetycznego następuje przy przejściu z jednego stanu atomu do drugiego i energia tego promieniowania przyjmuje wartości dyskretne. Dla atomu wodoru rozumiemy empiryczne wzory opisujące emitowane energie promieniowania elektromagnetycznego.

W atomie wodoru stany o tym samym l a różnym m mają tę samą energię ze względu na zachowanie momentu pędu.

W atomie wodoru również i stany o tym samym n , a różnym l mają tę samą energię – wynika to z charakteru energii potencjalnej, która zależy jak $1/r$. Poprawki znoszą tę degenerację.

W atomach wieloelektronowych tej degeneracji nie ma ze względu na postać funkcji energii potencjalnej..

Operator momentu pędu

$$\vec{L} = \vec{r} \times \vec{p}$$

$$\begin{bmatrix} L_x \\ L_y \\ L_z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \vec{i}_x & \vec{i}_y & \vec{i}_z \\ x & y & z \\ p_x & p_y & p_z \end{bmatrix} = \vec{i}_x (yp_z - zp_y) + \vec{i}_y (zp_x - xp_z) + \vec{i}_z (xp_y - yp_x)$$

Operatory dla składowych momentu pędu:

$$\hat{L}_x = \hat{y}\hat{p}_z - \hat{z}\hat{p}_y \rightarrow -i\hbar \left(y \frac{\partial}{\partial z} - z \frac{\partial}{\partial y} \right)$$

$$\hat{L}_y = \hat{z}\hat{p}_x - \hat{x}\hat{p}_z \rightarrow -i\hbar \left(z \frac{\partial}{\partial x} - x \frac{\partial}{\partial z} \right)$$

$$\hat{L}_z = \hat{x}\hat{p}_y - \hat{y}\hat{p}_x \rightarrow -i\hbar \left(x \frac{\partial}{\partial y} - y \frac{\partial}{\partial x} \right)$$

Operator \hat{L}_z ma szczególnie prostą postać we współrzędnych sferycznych:

$$\hat{L}_z = -i\hbar \frac{\partial}{\partial \varphi}$$

Będzie więc działał tylko na część funkcji falowej zależną od φ , $\Phi(\varphi)$.

$$\psi(r, \theta, \phi) = R(r)\Theta(\theta)\Phi(\phi).$$

Równanie własne dla tego operatora:

$$\hat{L}_z \psi(r, \theta, \varphi) = -i\hbar \frac{\partial}{\partial \varphi} \psi(r, \theta, \varphi) = -i\hbar R(r)\Theta(\theta) \frac{\partial \Phi(\varphi)}{\partial \varphi} = L_z R(r)\Theta(\theta)\Phi(\varphi)$$

Jeśli jako wartości własne przyjmiemy $L_z = m\hbar$, to na funkcję $\Phi(\varphi)$ dostajemy:

$$-i\hbar \frac{\partial}{\partial \varphi} \Phi(\varphi) = m\hbar \Phi(\varphi)$$

Rozwiązaniem jest funkcja

$$\Phi(\varphi) = A e^{im\varphi}$$

Ponieważ $\Phi(\varphi)$ powinna być periodyczna o okresie 2π , więc dostajemy warunek na m : musi to być liczba całkowita. Widać, że funkcje własne Hamiltonianu dla atomu wodoru są równocześnie funkcjami własnymi operatora \hat{L}_z

A zatem \hat{L}_z jest skwantowany! $L_z = m\hbar$

Podobnie skwantowany jest kwadrat całkowitego momentu pędu i z jego wartości własnych otrzymujemy:

$$L = \sqrt{l(l+1)}\hbar$$

Przypomnijmy:

$$n = 1, 2, 3, \dots$$

$$l = 0, 1, 2, 3, \dots, n-1$$

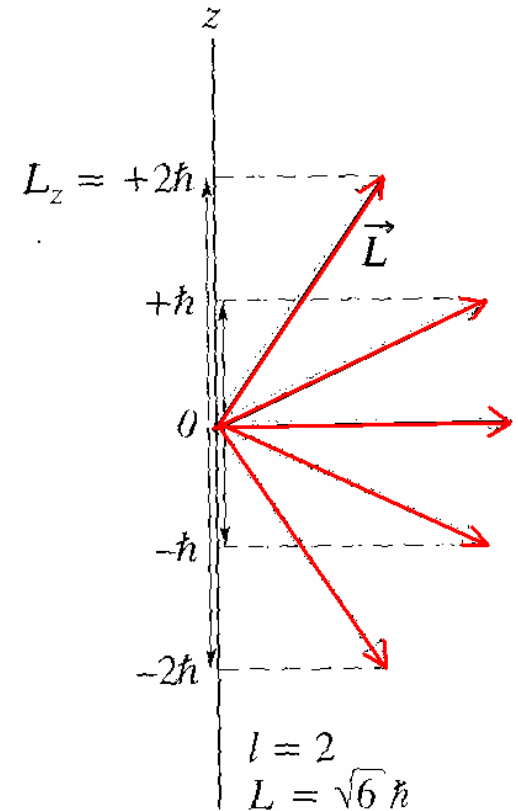
$$-l, -l+1, -l+2, \dots, -1, 0, 1, \dots, l$$

Liczby kwantowe atomu wodoru:

n – główna liczba kwantowa

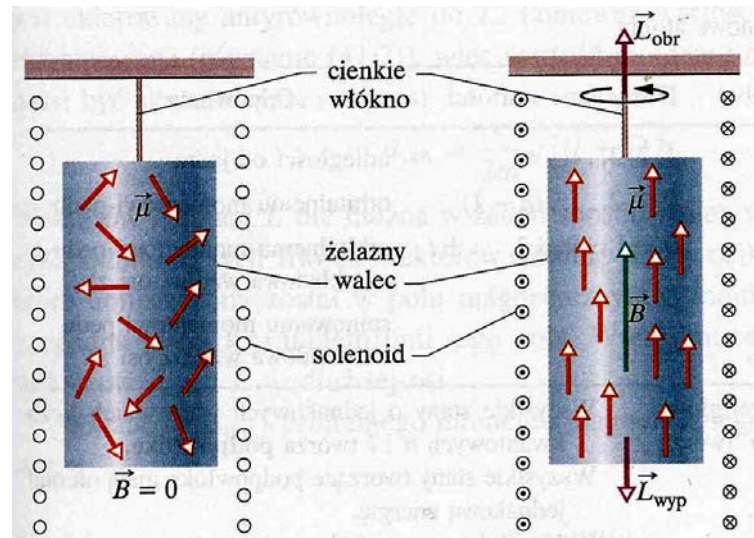
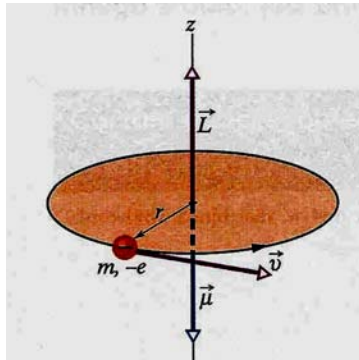
l – orbitalna liczba kwantowa

m – magnetyczna liczba kwantowa

Doświadczenie Einsteina-de Haasa (1915r.)

dotyczy istnienia sprzężenia orbitalnego momentu elektronów w atomie i momentu magnetycznego

Z orbitalnym momentem pędu związany jest
dipolowy orbitalny moment magnetyczny:

$$\vec{\mu}_{orb} = -\frac{e}{2m_e} \vec{L}$$

wartości $\vec{\mu}_{orb}$ są skwantowane

$$\mu_{orb} = \frac{e}{2m_e} \sqrt{l(l+1)}\hbar = \sqrt{l(l+1)}\mu_B$$

składowe $\mu_{orb,z}$ są również skwantowane

$$\mu_{orb,z} = -m\mu_B$$

gdzie $\mu_B = \frac{eh}{4\pi m_e} = \frac{e\hbar}{2m_e} = 9.274 \cdot 10^{-24} \text{ J/T}$ jest **magnetonem Bohra**.

m_e oznacza masę elektronu